

Betydning for Statskassen ikke skjønnet at være Anledning til at sætte Varen til en lavere Told. Derimod er der forment at være skjellig Jøie til at nedsætte Tolden endog betydligt for de Dlicarter, der tilvirkes her i Landet af toldfrie eller tilbøds her producerede Stoffer, og for hvilke den bestaaende Afgift maa virke hæmmende paa Indførselen eller vel endog som et Indførselsforbud. I Forbindelse hermed ere enkelte andre under Varegruppen faldende Gjenstande, som forment at rammes for haardt ved den bestaaende Told, ligeledes ansatte til en lavere Afgift.

Naar Toldafgiften herefter for Vin, Raps- og Roeeolie, Valmeolie, Kofsolie og Stenkuls-tjæreolier er ansat til 0,25 R pr. W , vil det ikke kunne opgjøres, hvilken finantziel Betydning dette vil have; efter den nu bestaaende Beskatning kan Indførselen af de paagjældende Varer, som nævnt, ikkun anslaaes at have været ringe.

For Stenolie er der foreslaaet Kreditoplagsret, væsentlig i Betragtning af den Mellemhandel, hvorfor denne Vare efterhaanden synes at ville blive Gjenstand her.

Ost.

For Loven af 1863 var Tolden paa Ost 4 Rd. 16 S for 100 W samt 6 pCt. i Sportler; ved Loven forhøjedes den med 0,76 S pr. W til 5 S for 1 W . Denne Told ansloges i Motiverne til det paagjældende Lovudkast at ville for hele det daværende Toldomraade indbringe en aarlig Indtægt af 17,141 Rd., der var 2,606 Rd. mere end tidligere. Gjennemsnittet af de sidste 5 Aar viser imidlertid en aarlig Indtægt af 55,513 Rd. for Indførselen til det nuværende Toldomraade. Ved Toldankættelsen i 1863 havde man de finere til Luxusvarer hørende Oste for Die, og medens det vel og var i Samklang med det gjennem Toldloven gaaende Princip at belægge disse med Told, ligesom ogsaa den fastsatte Afgift ikke stod i noget sært Misforhold til deres Værdi, stiller Sagen sig efter de forandrede Forhold i begge Henseender noget anderledes, idet Indførselen ogsaa er kommet til at omfatte simple Arter Ost, der ikke saaledes kunne henregnes til Luxusartikler, og for hvilke

den bestaaende Toldafgift i Forhold til deres Værdi er meget for høi. Naaget den forholdsviis ikke ringe finantzielle Betydning, som denne Vareartikkel saaledes har faaet, er den foreslaaet til Toldfrihed, da det ikke kan anses foreneligt med de Principer, der gaa igjennem Toldlovgivningen, vedblivende at bevare Afgift paa denne, ogsaa her i Landet tilvirke, almindelige Forbrugsartikkel.

Papir.

Ved Loven af 4de Jult 1863 bleve de i Tariffen af 13de Marts 1844 opførte 9 forskellige Positioner for Papir sammendragne til 3 Positioner, nemlig:

1) Det grove, til Skrivning, Tegning eller Trykning ubrugelige Papir med en Told af 0,15 S for 1 W , — hvilke Sorter Papir tidligere svarede: 2 Rd. 8 S , 1 Rd. 24 S , 64 S og 48 S pr. 100 W + 6 pCt. i Sportler.

2) Alt andet Papir, ogsaa med Farve tilsat i Massen, hvorunder falder: Trykpapir, Skrivpapir, Tegne- og Rødepapir, Kalkerpapir, Silkepapir, Prespapir, Boppapir, Pergamentpapir og deslige, med en Told af 2,5 S for 1 W ; disse Papirsorter svarede tidligere i Almindelighed 4 Rd. 16 S (Skriv- og Tegnepapir samt limet hvidt Papir) eller 2 Rd. 48 S (Trykpapir, ulimnet Papir) pr. 100 W foruden 6 pCt. heraf i Sportler, undtagelsesvis for enkelte Sorter 2 Rd. 8 S , 1 Rd. 24 S , 72 og 48 S pr. 100 W + 6 pCt. i Sportler, nemlig for Prespapir samt for Kardus- Pap- og blaat Sukkerpapir, forsaavidt saadant Papir ikke falder under den ovennævnte Afdeling.

3) Papir med Farve, som ikke er tilsat i Massen, med Forgyldning, Forsølning, Presning eller andre Strater, Billeder og deslige, med en Told af 8 S for 1 W , hvilke Varer tidligere havde en Told af 12 Rd. 48 S , (Tapetpapir) 6 Rd. 24 S (fulørt Papir, Billeder m. m.) og 4 Rd. 16 S (hvidt Papir med forgyldt Smit) pr. 100 W + 6 pCt. i Sportler.

Den tidligere Søndring i mange forskellige Sætter efter Fabrikationsmaaden eller Bestemmelsen for Papirets Anvendelse forment man nemlig at burde opgive, fordi en Tarifiering